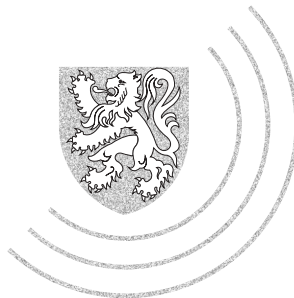

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2001-2002

6 juni 2002

VERZOEKSCHRIFT

over de toepassing van de wet op de begraafplaatsen

VERSLAG

**namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid
uitgebracht door de heren Bart De Smet en Dirk De Cock**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Jan Penris.

Vaste leden :

de heer Bart De Smet, mevrouw Veerle Heeren, de heren Boudewijn Laloo, Mark Van der Poorten ;

mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht, mevrouw Dominique Guns, de heren Cis Schepens, Francis Vermeiren ;

mevrouw Hilde De Lobel, de heren Jan Penris, Christian Verougstraete ;

mevrouw Anne-Marie Baeke, de heer Marcel Logist ;

de heer Dirk Holemans ;

de heer Dirk De Cock.

Plaatsvervangers :

mevrouw Sonja Becq, de heren Carl Decaluwe, Jan Verfaillie, Johan Weyts ;

de heren Julien Demeulenaere, Peter Gysbrechts, Patrick Lachaert, Stefaan Platteau ;

de heer Filip De Winter, mevrouw Marijke Dillen, de heer Frans Wymeersch ;

de heren Herman De Loor, Dany Vandenbossche ;

de heer Jo Vermeulen ;

de heer Herman Lauwers.

INHOUD

	Blz.
1. Procedure	4
2. Beknopte inhoud van het verzoekschrift	4
3. Bespreking	4
4. Conclusie	5
Bijlage : Brief minister Paul Van Grembergen	7

DAMES EN HEREN,

1. Procedure

De heer Jef Verstraeten richtte op 4 november 2001 een verzoekschrift over de toepassing van de wet op de begraafplaatsen tot de voorzitter van de Kamer van Volksvertegenwoordigers. Bij brief van 30 januari 2002 aan de heer Norbert De Batselier verwees de heer Herman De Croo, voorzitter van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, het verzoekschrift door naar het Vlaams Parlement met als argument dat de bevoegdheid inzake de begraafplaatsen en de lijkbezorging aan het Vlaamse Gewest is overgedragen sinds 1 januari 2002.

Het verzoekschrift werd op 19 februari 2002 ontvankelijk verklaard door de Commissie voor de Verzoekschriften en voor verdere behandeling doorverwezen naar de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid.

De commissie besprak het verzoekschrift tijdens haar vergaderingen van 28 februari en 4 juni 2002.

2. Beknopte inhoud van het verzoekschrift

De verzoeker klaagt de discriminerende wijze aan waarop de gemeente Rotselaar de wet van 20 juli 1971 op de begraafplaatsen en de lijkbezorging zou toepassen. Hij illustreert dit met de wegruiming door de gemeente van het graf van zijn in 1976 overleden zuster, terwijl oudere graven op dezelfde begraafplaats onaangeroerd blijven. Vandaar vraagt de verzoeker dat er ministeriële richtlijnen zouden worden opgesteld zodat de wet van 20 juli 1971 op de begraafplaatsen en de lijkbezorging op gelijke wijze en zonder discriminatie zou worden toegepast door de gemeentebesturen.

3. Bespreking

Op basis van artikel 3 van het bijzonder decreet houdende regeling van het recht om verzoekschriften bij het Vlaams Parlement in te dienen, beslist de commissie op 28 februari 2002 het verzoekschrift aan de minister van Binnenlandse Aangelegenheden over te maken, met de vraag het standpunt van de minister te kennen over deze aangelegenheid. Het antwoord van de minister wordt toe-

gelicht en besproken op de commissievergadering van 4 juni 2002.

De heer *Paul Van Grembergen*, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, merkt vooreerst op dat de algemene regelgeving inzake de begraafplaatsen door het Lambermontakkoord een Vlaamse bevoegdheid is geworden.

In het verzoekschrift wordt een aanklacht inzake discriminatie geformuleerd. Een burger meent dat de ontgraving van een familielid discriminerend is geweest ten opzichte van de behandeling van andere begravingen.

De vraag is of het in het concrete geval al dan niet om een concessie gaat. Als er sprake is van een concessie, dan geldt die voor vijftig jaar. Bij een concessie wordt er notarieel vastgesteld dat men gedurende die periode recht heeft op de begraafplaats. Hieraan kan op geen enkele wijze geraakt worden.

Als het daarentegen gaat om een normale begraving moet een normale duur van vijftien jaar gerespecteerd worden. Eenmaal de vijftien jaar verstreken heeft de gemeente het recht – maar niet de plicht – om tot ontgraving over te gaan. Een criterium daarbij is vaak de vaststelling of het graf nog wordt onderhouden. De meeste gemeenten gaan hier zorgvuldig en behoedzaam mee om. In feite en in rechte kan de ontruiming wel gebeuren na vijftien jaar.

In het verzoek wordt niet duidelijk gemaakt of het gaat om een concessie. De minister vermoedt dat het niet om een concessie gaat. In dat geval kan de gemeente weinig verweten worden vermits de termijn van vijftien jaar ruimschoots werd overschreden.

De heer *Dirk Holemans* vraagt of de minister van plan is specifieke klemtonen te leggen nu de problematiek van de begraafplaatsen en de lijkbezorging een Vlaamse bevoegdheid is geworden.

De *minister* bevestigt dat de Vlaamse regering een initiatief overweegt betreffende de begrafeniscultuur. De doden- en begrafeniscultuur is de laatste jaren gewijzigd en bepaalde maatschappelijke groepen vragen respect voor hun begrafeniscultuur. Als er een initiatief komt zal met die evolutie rekening worden gehouden.

4. Conclusie

De commissie stemt in met het antwoord van de minister, namelijk dat de gemeente zich in het concrete geval niet schuldig maakt aan discriminatie en dat de gemeente de reglementering correct toepast.

De verslaggevers,

Bart DE SMET

Dirk DE COCK

De voorzitter,

Jan PENRIS

BIJLAGE

Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap
Administratie van Binnenlandse
Aangelegenheden
Afdeling Juridische Aangelegenheden
en Verkiezingen

Aan de Commissie voor Binnenlandse
Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk
Beleid
Ten aanzien van de heer Jan Penris
voorzitter
Hertogstraat 1
1000 Brussel

Markiesstraat 1, 1000 BRUSSEL
Tel. 02-553 39 70 - Fax. 02-553 43 01
E-mail: binnenland-juridisch@vlaanderen.be

uw kenmerk

Dec/com/wdi/020305.1

ons kenmerk

ABA-JA-AD&BEL-15CA-
I-02-0930

bijlagen

vragen naar / e-mail

Marie Schoonjans
marie.schoonjans@ewbl.vlaanderen.be

telefoonnummer

02/553 39 97

datum

17 MEI 2002

Betreft : verzoekschrift van de heer Jef Verstraeten in verband met de toepassing van de wet van 20 juli 1971 op de begraafplaatsen en de lijkbezorging

Mijnheer de voorzitter,

Met bovenvermeld verzoekschrift klaagt indiener de discriminerende wijze aan waarop gemeentebesturen de wet van 20 juli 1971 op de begraafplaatsen en de lijkbezorging zouden toepassen.

Als voorbeeld verwijst hij naar de wegneming, door de gemeente Rotselaar, van het graf van zijn aldaar in 1976 begraven zuster terwijl 'oudere graven' op dezelfde begraafplaats onaangeroerd blijven. Wegens gebrek aan financiële middelen zou hij ook de prijs niet kunnen betalen voor de opgraving en herbegraving van zijn zuster.

Of er hier sprake is van discriminatie kan uit de gegevens van de zaak niet afgeleid worden.

Betrokkene geeft immers niet aan of de oudere graven die niet weggenomen zouden worden 'gewone' graven zijn, zoals zeer waarschijnlijk dit van zijn zuster, dan wel 'geconcedeerde' graven.

Nochtans is dit het criterium om uit te maken of er al dan niet sprake kan zijn van een ongelijke behandeling.

Immers, indien deze oudere graven geconcedeerde graven zijn, dus graven waarvoor een concessie is aangevraagd geweest bij de gemeente, is het behoud van deze graven gedurende de gehele looptijd van de concessie (vijftig jaar en zelfs langer ingeval van verlengingen van de concessie) niet alleen geen discriminatie maar komt dit behoud zelfs neer op de uitvoering, door de gemeenten, van hun wettelijke verplichting de door hen verleende concessies te respecteren.

Indien deze graven echter 'gewone' graven zijn, dus graven waarvoor geen concessie werd verleend, dan ressorteren deze, zoals het graf van de zuster van betrokkene, onder de regeling van artikel 19 van de wet van 20 juli 1971 op de begraafplaatsen en de lijkbezorging.

Deze regeling houdt in dat deze graven, om plaats te maken voor nieuwe begravingen, volledig mogen uitgegraven en dus ontruimd worden, vanaf het verstrijken van een termijn van vijftien jaar te rekenen vanaf de laatste begraving in die graven.

De laatste begraving heeft plaats wanneer in een graf niet meer kan begraven worden op een diepte van vijftien decimeter.

Indien dus de zuster van de betrokkene de laatst begravene was in het graf, kan dus vooreerst vastgesteld worden dat de gemeente, dit graf reeds regelmatig had kunnen wegruimen sinds 1991, dus bij het verstrijken van de termijn van vijftien jaar na de begraving in 1976.

Met het behoud van dit graf tot op dit ogenblik, en dus gedurende een termijn van zesentwintig jaar, werd dus reeds ruimschoots de wettelijke behoudstermijn voor een gewoon graf overschreden en heeft betrokkene uiteindelijk, zonder enige betaling te moeten doen, gedurende die termijn de voordelen kunnen genieten van een concessiehouder.

Anderzijds neemt dit uiteraard niet weg dat binnen de operatie tot wegruiming van gewone graven, de oudere logischerwijs vóór de meer recente graven aan bod zullen moeten komen, tenzij de gemeente, die bevoegd is inzake de politie van de begraafplaatsen, geldige redenen zou kunnen aangeven om op een andere wijze tewerk te gaan..

Om dus de juiste toedracht van zaken te kunnen nagaan en te kunnen oordelen of de kritiek die betrokken in het verzoekschrift naar voor brengt al dan niet gegrond is, kan ik hierbij meedelen dat ik de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant gevraagd heb de zaak van de wegruiming van graven in de gemeente Rotselaar te onderzoeken, en mij van zijn bevindingen op de hoogte te brengen.

Van zodra de nodige gegevens mij zullen bekend zijn zal ik de indiener van het verzoekschrift rechtstreeks hierover inlichten.

Tot slot kan ik nog stellen dat de verwijzing in het verzoekschrift naar het gebrek aan financiële middelen in hoofde van de indiener, ook de indruk wekt dat hij het systeem zelf van de grafconcessies bekritiseert.

De wet op de begraafplaatsen heeft niet alleen het systeem van de grafconcessies ingesteld maar daarbij aan de gemeenteraad de bevoegdheid gegeven de tarieven van de grafconcessies te bepalen.

Het is juist dat deze tarieven inderdaad een substantiële bedrag kunnen belopen, zodat personen zonder financiële middelen inderdaad moeilijker op dit systeem beroep kunnen doen.

Of dit een reden moet zijn om dit systeem af te schaffen blijft uiteraard een andere vraag, en is ook niet het voorwerp van onderhavig verzoekschrift.

Met de meeste hoogachting,

Paul Van Grembergen
Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid